

AKTUALNOŚCI	4
Ewa Radanowicz <i>Jeden podręcznik</i>	4
WYWIAD	5
Sławomir Iwasiów <i>„Wyniki badań są cenne dla rozwoju społeczeństw”</i> Rozmowa z Janem Rajmundem Paską	5
Sławomir Iwasiów <i>Odgrywanie wielu ról</i> Rozmowa z Małgorzatą Judą-Mieloch	8
REFLEKSJE	10
Wiesław Dyk <i>Wiara i rozum</i>	10
Małgorzata Nodzyńska <i>Po co uczymy chemii?</i>	14
Marcin Żołądziewski <i>Zaciekawić uczniów światem</i>	17
Natalia Cybort <i>Wirusy umysłów w edukacji</i>	20
Jerzy Kołodziejczyk <i>Rozwijanie sprawności rachunkowej</i>	22
Ewa Ciesielska <i>Nowa matura z matematyki</i>	27
Bernadetta Łukojć <i>Gry matematyczne</i>	28
Maria Twardowska <i>Liczby w działaniu</i>	30
Stanisław Fudali <i>Zasłużony syn Szczecina</i>	33
Sylwia Kloc <i>Mali odkrywcy</i>	38
Wiesław Piotrowski <i>Projekty eksperymentalne</i>	40
Zdzisław Łojewski, Michał Kufel, Barbara Goćłowska <i>Nauczanie mieszane</i>	42
Alicja Dalecka-Bury <i>Kształcenie nauczycieli muzyki</i>	47
Monika Koszyńska <i>Nowe miejsce edukacji</i>	50
SZTUKA MIASTA	53
Mariola Badowska <i>Wzory na kolory</i>	53
CIERNIE O GŁOGI	55
ENCYKLOPEDIA MATURZYSTY	56
Krzysztof Lichtblau <i>Komiks</i>	56
WARTO PRZECZYTAĆ	61
Joanna Bierejszyk <i>Fałszywe dowody tożsamości</i>	61
FELIETON	63
Sławomir Osiński <i>Ściśle mówiąc...</i>	63
Grażyna Dokurno <i>O potężne matematyki</i>	64
W IPN-ie	66
Zofia Fenrych <i>Nauka w historii</i>	66
W ZCDN-ie	67
Zdzisław Nowak <i>Edukacja astronomiczna</i>	67
ROZMAITOŚCI	68
Małgorzata Nodzyńska, Paweł Cieśla <i>Zaproszenie na konferencję</i>	68
Sławomir Osiński <i>Pożegnanie</i>	68

Postulat zwiększenia liczby godzin, z takich przedmiotów jak fizyka czy chemia, jest mi znany od bardzo wielu lat. Sytuacja nie jest tak prosta, jak mogłoby się wydawać. Po pierwsze, nie można zwiększyć wymiaru godzin tygodniowego obciążenia ucznia, a po drugie, tydzień nauki trwa pięć, a nie – jak jeszcze do lat 70. XX wieku – 6 dni. W tej sytuacji należałoby zastanowić się, którym przedmiotom należy odebrać godziny? Pytanie to pozostawiam bez odpowiedzi. Natomiast uważam, że odpowiednia konstrukcja programów, mądrze napisane podręczniki i w pełni efektywne wykorzystanie czasu lekcyjnego pozwala na realizację nawet szerszego programu niż ten wyznaczony przez ministerstwo.

„Wyniki badań są cenne dla rozwoju społeczeństw” (str. 5)

Nauka może się odrodzić, moim zdaniem, tylko w przestrzeni relacji osobowych oraz etyki. A także w perspektywie obiektywizmu poznawczego. W skrócie mówiąc, musi istnieć mistrz i jego dobrowolni uczniowie. Mistrz twierdzi, że prawda istnieje, i próbuje ją poznać. To, co wie, oraz sposoby poznawania tej prawdy, przekazuje uczniom, którzy kontynuują jego dzieło. Wszyscy wierzą, że ma to sens. Mnie ta baśń bardzo przekonuje. Spotkałam w swoim życiu naukowym mistrza. I to mnie determinuje.

Odgrywanie wielu ról (str. 8)

Dynamiczny rozwój nauk przyrodniczych i teologicznych stwarza nowe i kreatywne podstawy do dialogu między rozumem a wiarą oraz między nauką i religią. Wiara bez rozumu jest magią, a rozum bez wiary stanowi źródło fali niekończących się relatywizmów.

Celem zrozumienia relacji religia – nauka należy odróżnić wiarę subiektywną od wiary obiektywnej oraz wiarę naukową od wiary religijnej. W wierze religijnej (ale nie chodzi tutaj o ogólnie pojętą religijność) mamy do czynienia z obiektywną wiarą, która nie sprzeciwia się ontologicznej podstawie osoby ludzkiej i przyczynowo-skutkowym oraz nomologicznym uwarunkowaniom świata przyrody.

Wiara i rozum (str. 10)

Należy mieć świadomość, że obliczenia w pamięci i te wykonywane sposobem pisemnym prowadzimy w zupełnie inny sposób. W obliczeniach pisemnych liczymy od strony prawej do lewej, czyli najpierw obliczamy jedności, później dziesiątki, setki itd. W rachunku pamięciowym postępujemy odwrotnie, tj. liczymy od strony lewej do prawej, najpierw obliczamy wyższe rzędy, później niższe. Zwykle wygodniej jest do liczby większej dodać mniejszą. Dodatkowo, by zwiększyć tempo obliczeń w pamięci, warto unikać niepotrzebnego i drobiazgowego komentowania.

Rozwijanie sprawności rachunkowej (str. 22)